

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1886.

134.

Umowa między monarchią austriacko-węgierską a Szwajcaryą z dnia 29. października 1885,

tycząca się wzajemnego przypuszczania osób stanu lekarskiego, zamieszkałych w pasie granicznym do wykonywania praktyki.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski tudzież Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej, zamierzywszy upoważnić nawzajem mieszkających w pobliżu granicy lekarzy, chirurgów, weterynarzy i akuszerki do sprawowania czynności swego zawodu, postanowili zawrzeć w tym względzie umowę i do tego celu mianowali swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski JMPana hrabiego Gustawa Kálnokiego, Swego rzeczywistego Radcę tajnego, Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, kawalera wielkiego krzyża orderu św. Szczepana, kawalera orderu Leopolda itd., a Wysoka Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej JMPana Arnolda Ottona Aepli, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra Federacyi szwajcarskiej, którzy, okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Lekarze, chirurdzy, weterynarze szwajcarscy i akuszerki tamtejsze, mieszkający w pobliżu granicy szwajcarsko-austriackiej, mają prawo wykonywania czynności swego zawodu także w osadach austriackich, w pobliżu granicy leżących, w takiej samej mierze, jak im to w ojezyźnie jest dozwolone i odwrotnie lekarze, chirurdzy, weterynarze austriaccy i tamtejsze akuszerki, mieszkający w pobliżu granicy austriacko-szwajcarskiej, mają pod temi samemi warunkami prawo wykonywania czynności swego zawodu w osadach szwajcarskich, w pobliżu granicy leżących.

Artykuł II.

Osoby, które w myśl artykułu I. wykonywają czynności swego zawodu w osadach kraju sąsiedniego, nie mają prawa osiadać tam stale lub zakładać siedzibę, wyjąwszy, jeżeli poddadzą się prawom w tym kraju obowiązującym a mianowicie powtórnemu egzaminowi.

Artykuł III.

Rozumie się samo przez się, że gdy lekarze, chirurdzy, weterynarze i akuszerki jednego z dwóch krajów, korzystając z prawa przyznanego im mocą Umowy niniejszej, wykonywają czynności swego zawodu w osadach drugiego kraju w pobliżu granicy leżących, winni stosować się do ustaw i przepisów administracyjnych, które tamże pod tym względem obowiązują.

Artykuł IV.

Umowa niniejsza ma nabyć mocy obowiązującej w dni 20 po ogłoszeniu w obu krajach a utraci ją w 6 miesięcy po dniu, w którym ją jeden albo drugi Rząd wypowie. Ma być ratyfikowana, ratyfikacje zaś wymienione zostaną w Wiedniu jak można najrychlej.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali Umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Działo się w Wiedniu dnia dwudziestego dziewiątego października tysiąc ośmset ośmdziesiątego piątego roku.

(L. S.) **Kálnoky** r. w.

(L. S.) **A. O. Aepli** r. w.

Po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych ogłasza się Umowę niniejszą jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 9. sierpnia 1886.

Taaffe r. w.